

muút

„Úton lenni boldogság...” (J. K.)

Szerzőink: Benkő Krisztián (1979, Miskolc–Budapest) irodalomtörténész, PhD · Berta Ádám (1974, Szeged) író, szerkesztő · Csobánka Zsuzsa Emese (1983, Miskolc–Budapest) író, költő, tanár · Fecske Csaba (1948, Miskolc) költő, publicista · Fellinger Károly (1963, Jóka, Szlovákia) költő · Györe Gabriella (1974 Budapest) költő · Hidas Judit (1976, Fót) író · Herczeg Ákos (1983, Debrecen) kritikus · Kállay Eszter (1994, Budapest) költő · Kopasz Tamás (1958, Budapest) képzőművész · Koska Zoltán (Albertirsa) képregényalkotó, animátor · Lapis József (1981, Sárospatak) kritikus, szerkesztő · Lisányi Endre (1966, Budapest) esztéta · Marton László Távolodó (1956, Budapest) író · Mekis D. János (1970, Pécs) irodalomtörténész · Mohácsi Balázs (1990, Pécs) költő, kritikus · Molnár Illés (1981, Budapest) költő, kritikus · Nagy Csilla (1981, Balassagyarmat) irodalomtörténész, a MTA Irodalomtudományi Intézetének munkatársa · Pacheo, José Emilio (1939–2014) mexikói költő, író · Pádár Ádám (1988, Budapest) képregényalkotó · Radnóti Sándor (1946, Budapest) esztéta, kritikus, egyetemi tanár · Sepsí László (1985, Szolnok) író, kritikus · Szabó Gábor (1964, Szeged) kritikus, a SZTE Magyar Irodalmi Tanszékének oktatója · Szendi Nóra (1988, Telki) író, szerkesztő, kritikus · Tózsér János (1970, Budapest) filozófus · Valastyán Tamás (1969, Debrecen) filozófiatörténész, kritikus, szerkesztő · Váró Kata Anna (Debrecen) kritikus · Visy Beatrix (1974, Budapest), irodalomtörténész, kritikus

E számunkat **Kopasz Tamás** művei, illetve azok részletei díszítik. A reprodukciókat a szerző engedélyével közöljük.

Múút · irodalmi, művészeti és kritikai folyóirat · ISSN 1789-1965 · Megjelenik a **Szép-mesterségek Alapítvány** kiadásában Miskolcon · Főszerkesztő: **Zemlényi Attila** (zemlenyi@muut.hu) · Szép-irodalom, képregény, olvasószerkesztés és korrektúra: **kabai lóránt** (kkl@muut.hu) · Kritika, esszé: **Jenei László** (jenei@muut.hu) · Képszerkesztés, design: **Tellinger András** (telli@chello.hu) · Képanyag és felelős kiadó: **Kishonthy Zolt** (kishonthy@muut.hu) · **Szerkesztőség:** 3530 Miskolc, Széchenyi I. u. 14. · +36 46 326 906 · muut@muut.hu · www.muut.hu · www.facebook.com/muutfolyoirat · twitter.com/muut_folyoirat · Szerkesztőségi titkár: **Simon Gabriella** (szepmestersegek.alapitvany@gmail.com) · Layout és logo: **Szurcsik János** (mail@janos.at; www.janos.at) · **Előfizethető: Szép-mesterségek Alapítvány** (3530 Miskolc, Széchenyi István u.14. · Tel.: +36 46 326 906) és az **OTP Bank Nyrt. Miskolci Igazgatósága** 11734004-20412245 számlaszámán, pontos elérhetőség megjelölésével, közvetlenül vagy postai átutalással · Előfizetési díj egy évre: 4740 Ft. Nyomda és kötetészet: **Tipo-Top Nyomda**, Miskolc · Felelős vezető: **Solymosi Róbert** · **Múút** portál: **www.muut.hu** · ISSN 1789-2635 · Szerkesztik: **Antal Balázs** (antal.balazs@muut.hu) · **kabai lóránt**

nka

MissionArt
Galéria

▸ *Molnár Illés*

S z ö g l e t e s

A kép égéstermék — a széleket szavak perzselik.
Kifényesedik a szén, az ellenállás rajzolata a felejtés rendje ellen.
Az egyiket nézem, a másik a tarkómat szúrja.
Nemesfémme hevíti a nyelvet a látás, gyerekek játszanak így nagyítóval,
kikerekedett szemekkel néznek a göndör füst után.

Felemás mosolyt, későre járó, fáradt óramutatókat
képzelsz az arcokra. Patmosz homokja lefolyik Egyiptomba,
gyorsuló dobpergés kíséri. Pusztá négyzet.

Homokból üveget fújnak, az üveget porrá reszelik
záróra-közeli, bedeszkázott tekintetek.
Napszúrásos arany, családi ezüst és fosszilis emlékezés.
Amit üresen hagytál, az lesz a lehangosabb.
Harapós skálák. Megvastagodott, ideges rostok.

Kőolajjá nyomod magadban a törött tengelyek törmelékét.
Gyantacsomók és ideges hegedűhúrok feszülnek meg belül,
feszésre csavarod a torok dörzsölt gombócait.

Címek és leírások mozognak egyenes vonalú egyenletes mozgással,
megállnak a rostok előtt, körülírják. Megannyi karmos, hártás lábnyom
gyűlik a kép szélén, szögletes keret, a föld porába írt lassú vándorlás.
Pusztá a négyzeten. Égéstermék lesz végül a nyelv is.
És a szavak széle belelóg egy nyelv előtti képbe.

A n i m á l t s z á r n y a s o l t á r

Az első képkivágás: egyenlő oldalú, négyzetes puszta.
Szakadt függöny mögött a főszerepben nyikorogva fordul
a zsinórpaplásról belógó homokóra: két végénél belapított nyolcas.
A lepergő fekete homok helyére fehér homok csurog alulról felfelé.

A második képen egy fehér hattyú és egy másik, fekete.
Egymással tökéletes szinkronban, apránként falják föl egymást.
Gömbölyű, szürke madár lesz kettejük góleméből. Gömböc,
vagy padlásra lógatott zsák, tenyérnyi, foltozatlan lyukakkal.

A harmadik, központi beállításon a hamvadó füstüveg egykedvű,
fényes felületére lassú csókban ömlik a jobb felső sarokból az ég.
A körvonalak elmosódnak, az alakok meredtükben is megtelnek mozdulattal.
A rendező tükréből Chagall kecskefeje mosolyog vissza.

Ismerős motívum: hanyatt dőlve, ismeretlen hangszeren játszva
a bolond, sovány muzsikus kontúrja dől egy keskeny felhősávra.
Visszhangos éneke a levegő egyik cethalának gyomrából is szólhatna.
Lyukas zsákból homok, föld mélyéről dobok peregnek így, alig sejthetően.

*Röpülj, hattyú, röptödnek íve legyen, mint egy vízesés lelassítva, visszafelé játszva.
Röpülj sötét rajban, szárnyad se mozdítva, egymásba szőtt nyolcasokat húzva
a kiszáradt, kopár, víztelen puszták fölé.*

A függöny megviselt maradéka cafatokban
esik be középre a kép két oldaláról. Zsákokat kereső foltok.
A rojtokat két kézzel markolod, megtörlöd beázott homlokod.

K ö r k ö r ö s e r ő t e r e k

Visszafelé folynak a felhők,
nem fújtat, csak lustákat szippant
belőlünk a szél. Felborult véredény
az ég. Én voltam, és most aláállok.
Tűerős tekintet hevíti,
légköri súrlódás porítja.

Ítéletidő: ha ideér, ez lesz az utolsó.
Nem maradt semmink, a megmaradt szó
a körívbe rendezett vérelemezkéink
kiugró vastartalmát illeti. Boltíves
erővonalak hordozzák el a terület
nehézséges terhét. Mágnes vagy,
állítom egy üveglemezre szórva.
Fejem fölött az ég, akár az érc,
alattam a föld, akár a fém.

Hangsúlyos szünetjel a szélcsend,
minden túl lassan úszik el,
oldaladra fordulsz, helyet csinálsz neki.
Földbe ütött karók keretén laposra feszül,
színtelen vászonná fakul a tömegvonzás és
kopott ábrázolattá lesz a felhajtóerő.

